

PREZYDENT MIASTA KRAKÓWA

OR-05.0057-1433/XXXV/08

Kraków,

19. MAR. 2008

**Pan
Mirosław Gilarski
Radny Miasta Krakowa**

W odpowiedzi na Pana interpelację w sprawie sieci szkolnictwa specjalnego i integracyjnego, zgłoszoną na XXXV Sesji Rady Miasta Krakowa w dniu 27 lutego 2008 r., uprzejmie informuję:

Ad. 1

W załączniku nr 4 do odpowiedzi z dnia 13 lutego 2008 r. (pismo OR-05.0057-1311/XXXIII/08) na poprzednią interpelację Pana Radnego w sprawie sieci szkolnictwa specjalnego i integracyjnego w kolumnie „Średnia liczba uczniów” wykazana jest średnia ważona liczba uczniów/wychowanków w 2006 roku, wyliczona w następujący sposób: liczba uczniów/wychowanków z września 2005 roku, według sprawozdań statystycznych x 8 + liczba uczniów/wychowanków z września 2006 roku, według sprawozdań statystycznych x 4/12. Specjalne ośrodki szkolno – wychowawcze rozliczane są w jednym rozdziale klasyfikacji budżetowej: dział 854, rozdział 85403, dlatego też nie wyodrębnia się wydatków dla poszczególnych jednostek wchodzących w jego skład. Zatem nie sporządza się oddzielnej sprawozdawczości budżetowej. W związku z powyższym w cytowanym wyżej załączniku do wyliczenia średniej na jednego ucznia/wychowanka wykazana została średnia ważona liczby uczniów szkół funkcjonujących w ośrodku i wychowanków internatu ośrodka.

Załącznik nr 1 do niniejszej odpowiedzi przedstawia symulację kwot, które przysługiwałyby placówce, gdyby subwencję oświatową podzielić na poszczególne placówki według algorytmu określonego w rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 21 grudnia 2007 r. w sprawie sposobu podziału części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego w roku 2008 (Dz. U. Nr 247, poz. 1825). Algorytm zawarty w ww. rozporządzeniu służy do podziału subwencji oświatowej na poszczególne

jednostki samorządu terytorialnego, a nie szkoły i placówki ponieważ nie uwzględnia ona wszystkich zadań, które one realizują.

Ad. 2

Od 2004 r. dwie placówki zostały wyprowadzone z budynków będących własnością innych podmiotów, tj. Filia Przedszkola nr 75 z budynku przy ul. Mazowieckiej 14c oraz warsztaty Zespołu Szkół Poligraficzno-Księgarskich z budynku przy ul. Kościuszki 3.

W załączniku nr 2 do niniejszej interpelacji przedstawiam wykaz placówek oświatowych funkcjonujących w obiektach, których właścicielem nie jest Gmina Miejska Kraków bądź nie są zarządzane przez jednostki miejskie wraz z określeniem wysokości czynszu za rok 2007.

Wydział Edukacji na bieżąco analizuje kwestie wyprowadzania placówek oświatowych z obiektów będących własnością innych podmiotów. Przenoszenie placówek oświatowych stwarza jednak duże problemy z uwagi na negatywne reakcje mieszkańców wynikające z braku pomieszczeń w budynkach będących własnością gminy w rejonach funkcjonowania tych placówek. Koncepcja postępowania z tym zakresem polega na w miarę możliwości sukcesywnym dążeniu do opuszczania budynków, nie będących własnością Gminy Miejskiej Kraków bez ograniczania dostępności do placówek edukacyjnych lokalnej społeczności.

W bieżącym roku planowane jest przeniesienie Centrum Młodzieży z budynku przy ul. Krowoderskiej 8 (własność Związku Młodzieży Chrześcijańskiej Polska YMCA) do budynku przy ul. Krupniczej 38, który jest własnością Gminy.

Ad. 3

Przy podejmowaniu tak ważnych i trudnych decyzji, jakimi są likwidacje placówek oświatowych należy uwzględniać wiele różnych przesłanek, do których między innymi należy zaliczyć: spadek liczby uczniów, wysokość wydatków na jednego ucznia, odległość do najbliższej położonej placówki tego samego typu funkcjonującej w obrębie likwidowanej itp. Szczegółowe wskaźniki stanowiące podstawę do podjęcia decyzji o likwidacji szkół ogólnodostępnych, specjalnych i integracyjnych określone zostały w rozdziale XII załącznika do uchwały Nr XL/365/04 Rady Miasta Krakowa z dnia 3 marca 2004 r. w sprawie przyjęcia do wiadomości przez Radę Miasta wstępnej informacji o sytuacji w oświacie na terenie Miasta Krakowa. Podjęcie decyzji o likwidacji szkoły lub placówki jest zawsze ostatecznością. Przed jej podjęciem rozważana jest możliwość przekształcenia szkoły (połączenia) lub też oddania do prowadzenia innym podmiotom, np. stowarzyszeniom itp.

Ad. 4

Art. 59 ustawy z dnia 7 września 1991 r. systemie oświaty (tekst jednolity Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.) określa sposób postępowania przy likwidacji bądź przekształceniu szkoły, o czym szczegółowo informowałem Pana Radnego w odpowiedzi z dnia 13 lutego 2008 r. na poprzednią interpelację w sprawie sieci szkolnictwa specjalnego i integracyjnego. W celu uzupełnienia wiedzy Pana Radnego informuję uprzejmie, że dopuszczalna jest czynność polegająca na połączeniu szkół w jeden zespół szkół. Nie wyszczególnia się jednak odrębnego trybu postępowania w przypadku łączenia specjalnych ośrodków szkolno - wychowawczych. Formalnie w takim przypadku należy rozpocząć proces likwidacji i powołać nowy ośrodek.

Ad. 5

Uczniowie z niepełnosprawnością umysłową stanowią pewien procent wszystkich uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych. Dla przykładu w roku szkolnym 2007/2008

wg sprawozdań SIO (System Informacji Oświatowej) na dzień 30 września 2007 r. uczniowie ci stanowili około 30% uczniów niepełnosprawnych. W przypadku uczniów z niepełnosprawnością umysłową trudno nie wspomnieć o złożoności tego typu niepełnosprawności. Niepełnosprawność umysłowa może bowiem występować równocześnie z niedosłuchem, z autyzmem, niedowidzeniem, niepełnosprawnością ruchową i wieloma innymi sprzężeniami, których nie sposób wymienić.

W Krakowie funkcjonują następujące placówki, które zajmują się kształceniem uczniów z różnego rodzaju stopniami upośledzenia umysłowego:

- 1) ZSS nr 4 (dzieci i młodzież z upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim, umiarkowanym i znacznym, ze sprzężonymi niepełnosprawnościami oraz dodatkowo w gimnazjum młodzież zagrożona niedostosowaniem społecznym),
- 2) ZSS nr 6 (dzieci i młodzież z upośledzeniem umiarkowanym i znacznym, autyzmem),
- 3) ZSS nr 9 (dzieci upośledzone umysłowo w stopniu umiarkowanym, znacznym, głębokim oraz z autyzmem - zamieszkałe w Domach Pomocy Społecznej przy ulicy Łanowej 41b, 43a oraz Ułanów 25),
- 4) ZSS nr 10 (dzieci i młodzież z upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim, umiarkowanym i znacznym, ze sprzężonymi niepełnosprawnościami, oraz dodatkowo w gimnazjum młodzież zagrożona niedostosowaniem społecznym),
- 5) ZSS nr 11 (dzieci i młodzież z niepełnosprawnością sprzężoną - niepełnosprawnością ruchową, upośledzeniem umysłowym, zaburzeniami w porozumiewaniu się),
- 6) ZSS nr 13 (dzieci i młodzież z autyzmem, sprzężeniami i upośledzeniem umysłowym w stopniu umiarkowanym i znacznym),
- 7) ZSS nr 14 (dzieci i młodzież z upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim i umiarkowanym oraz ze sprzężeniami),
- 8) SOSW nr 1 (dzieci i młodzież z upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim i umiarkowanym oraz ze sprzężeniami),
- 9) SOSW nr 2 (dzieci i młodzież z upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim i umiarkowanym oraz ze sprzężeniami),
- 10) SOSW nr 3 (dzieci i młodzież z upośledzeniem umysłowym w stopniu umiarkowanym, znacznym, głębokim oraz ze sprzężeniami),
- 11) SOSW nr 4 (dzieci i młodzież z upośledzeniem umysłowym w stopniu umiarkowanym, znacznym i głębokim, z autyzmem oraz ze sprzężeniami).

W powyższych placówkach kształcą się uczniowie z różnymi typami niepełnosprawności umysłowej, tj. lekko, umiarkowanie, znacznie i głęboko upośledzeni oraz ze sprzężeniami. Liczebność oddziałów w ww. placówkach zależy od rodzajów niepełnosprawności uczniów, o czym informuję w punkcie 8c niniejszej odpowiedzi. Znaczny spadek liczby uczniów miał miejsce w SOSW nr 3, jednak w roku szkolnym 2007/08 w placówce tej ze względu na zapotrzebowanie środowiska lokalnego zostały utworzone oddziały przedszkola specjalnego oraz zmienił się profil kształcenia uczniów z lekkiego upośledzenia umysłowego na umiarkowany, znaczny i głęboki. Pozornie może się więc wydawać, że ubyłó uczniów, jednak biorąc pod uwagę typy niepełnosprawności liczba oddziałów uległa zwiększeniu. W powyższym ośrodku funkcjonuje również tzw. wczesne wspomaganie rozwoju dziecka.

Aktualnie liczba uczniów w ww. szkołach nie stanowi podstawy do wszczęcia likwidacji bądź ich przekształcenia. Można jedynie mówić o zmianie profilu kształcących się w tych szkołach uczniów.

Ad. 6

Afazja i ADHD są jednostkami chorobowymi, a nie typami niepełnosprawności w rozumieniu przepisów prawa oświatowego. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Edukacji

Narodowej i Sportu z dnia 18 stycznia 2005 roku w sprawie warunków organizowania kształcenia, wychowania i opieki dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych oraz niedostosowanych społecznie w specjalnych przedszkolach, szkołach i oddziałach ogólnodostępnych lub integracyjnych (Dz. U. Nr 19, poz. 167), kształcenie organizuje się dla dzieci i młodzieży:

- niesłyszących;
- słabo słyszących;
- niewidomych;
- słabo widzących;
- z niepełnosprawnością ruchową;
- z upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim;
- z upośledzeniem umysłowym w stopniu umiarkowanych lub znacznym;
- z autyzmem;
- ze sprzężonymi niepełnosprawnościami;
- z chorobami przewlekłymi;
- z zaburzeniami psychicznymi;
- niedostosowanych społecznie;
- zagrożonych niedostosowaniem społecznym;
- zagrożonych uzależnieniem;
- z zaburzeniami zachowania.

Uczniowie z diagnozą lekarską potwierdzającą występowanie ADHD posiadający orzeczenie z poradni psychologiczno-pedagogicznej z określonym typem niepełnosprawności (najczęściej jest to zaburzenie zachowania, niedostosowanie społeczne lub zagrożenie niedostosowaniem społecznym), kształcą się w szkołach specjalnych, szkołach integracyjnych i szkołach ogólnodostępnych z oddziałami integracyjnymi. Problemem nie jest brak oferty edukacyjnej lecz specyfika pracy z tymi dziećmi. Bowiem występowanie ADHD u dziecka wymaga niezwykłych umiejętności ze strony nauczycieli jak i psychologów bądź pedagogów szkolnych. Tworzenie oddziałów specjalnych bądź integracyjnych, w których byłoby więcej niż dwoje uczniów z ADHD, byłoby niezasadne, ponieważ praca z nimi nie przyniosłaby oczekiwanych efektów dydaktycznych, psychologicznych i pedagogicznych. Pogląd w tym zakresie popiera również Polskie Towarzystwo ADHD, które za pośrednictwem Wydziału Edukacji współpracuje ze szkołami. Celem tej współpracy jest szkolenie nauczycieli, i innych specjalistów w zakresie pracy z dzieckiem z ADHD. W poradniach psychologiczno – pedagogicznych zwiększone zostały etaty w zakresie zatrudnienia specjalistów udzielających pomocy psychologicznej i pedagogicznej dzieciom i uczniom z tym schorzeniem.

W przypadku dzieci afatycznych problem ma trochę odmienny charakter. Obraz kliniczny niedokszałcenia mowy o typie afatycznym jest bardzo złożony i niejednorodny. Brak mowy lub znaczne zaburzenia w procesie opanowania są często pierwszym zauważalnym symptomem nieprawidłowości w przebiegu procesu rozwojowego u dziecka. Zgodnie z podejściem neuropsychologicznym afazja dziecięca występuje wtedy, gdy we wczesnym dzieciństwie nastąpiło przerwanie lub zahamowanie rozwoju mowy. Najczęściej występującym zaburzeniem mowy u dzieci o typie afatycznym jest: jąkanie, afonia, dyslalia, lełanie itp. W zależności od stopnia występowania afazji dzieci te mogą kontynuować naukę w różnych typach szkół samorządowych. Ponadto w Krakowie funkcjonuje Ośrodek Szkolno-Wychowawczy dla Dzieci z Afazją Sióstr Felicjanek przy ul. Millana 15.

Nie są więc znane przypadki aby dzieci z ADHD, czy też z afazją, nie miały na miarę swoich potrzeb zapewnionej możliwości pobierania nauki w funkcjonujących na terenie Krakowa szkołach zarówno samorządowych jak tych, dla których organem prowadzącym nie jest Gmina Miejska Kraków.

W sprawie liczby szkół ogólnokształcących jak i zawodowych integracyjnych informuję uprzejmie, że na terenie Krakowa funkcjonuje 5 szkół ponadgimnazjalnych z oddziałami integracyjnymi, w tym 2 licea ogólnokształcące i 3 szkoły zawodowe. Uczniowie o specjalnych potrzebach edukacyjnych mogą kontynuować naukę w 26 oddziałach integracyjnych. Zespół Szkół Przemysłu Spożywczego posiada 9 oddziałów integracyjnych - jest to największa liczba oddziałów integracyjnych w porównaniu do innych szkół ponadgimnazjalnych. W roku szkolnym 2007/08 jak i w latach poprzednich wnioski wszystkich rodziców lub pełnoletnich uczniów w sprawie skierowania ucznia do klas integracyjnych w szkołach ponadgimnazjalnych zostały rozpatrzone pozytywnie.

Specyfika kształcenia ponadgimnazjalnego w różnych zawodach nie pozwala jednak na możliwość otwierania oddziałów integracyjnych we wszystkich typach szkół zawodowych. Spowodowane jest to między innymi wskazaną w odpowiednich przepisach oświatowych - rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 21 maja 2001 r. w sprawie ramowych statutow publicznego przedszkola oraz publicznych szkół (Dz. U. Nr 61, poz. 624 z późn. zm.) - liczbą uczniów od 3 do 5 warunkującą możliwość otwarcia oddziału integracyjnego. Nie zawsze taka liczba uczniów jest zainteresowana uczęszczaniem np. do szkoły zawodowej o kierunku kucharz małej gastronomii itp.

Otwieranie klas integracyjnych jest także uwarunkowane koniecznością istnienia odpowiednich warunków lokalowych w szkołach. Co roku w poszczególnych szkołach przeprowadzane są prace mające na celu likwidację barier architektonicznych. Analiza potrzeb szkolnictwa ponadgimnazjalnego wykazuje faktycznie konieczność zwiększenia liczby oddziałów integracyjnych w liceach ogólnokształcących. Jednak realizacja tego założenia związana jest jak już wspominałem z odpowiednią bazą lokalową jak i odpowiednią liczbą uczniów zainteresowanych kształceniem w tym systemie.

Ad. 7

W załączniku nr 3 i 4 przedstawiam zestawienie nakładów finansowych w latach 2004 - 2008 na zadania inwestycyjne i remontowe w placówkach oświatowych kształcenia specjalnego.

Ad. 8

Wydział Edukacji nie posiada danych demograficznych dotyczących liczby dzieci niepełnosprawnych, które rozpoczną naukę w szkołach specjalnych i integracyjnych w najbliższych latach. Brak tych danych nie jest uchybieniem ze strony urzędu lecz brakiem możliwości zebrania tych informacji w kontekście wydawanych orzeczeń o potrzebie kształcenia specjalnego w okresie od urodzenia do podjęcia nauki w szkole. Dzieci, u których występują zaburzenia rozwojowe ze względu na tak wczesny okres rozwojowy nie zawsze można dokładnie zdiagnozować. Dlatego trudno określić u dzieci w tym okresie rozwojowym stopień upośledzenia umysłowego np. lekki, umiarkowany czy też znaczny. Wymaga to długoterminowej obserwacji. Poza tym do specjalnych ośrodków szkolno - wychowawczych i innych szkół specjalnych przyjmowane są dzieci zamieszkałe na terenie innych gmin. Z tego powodu zebranie danych statystycznych, o które wnioskuje Pan Radny jest niemożliwe.

Urząd nie posiada także danych statystycznych dzieci uczęszczających do żłobków, które posiadają orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego. Żłobki nie są placówkami oświatowymi, a więc nie ma konieczności, aby rodzice ubiegali się o wydanie orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego, które jest niezbędnym dokumentem w procesie edukacji dziecka.

Z danych, które są dostępne można przekazać informację o liczbie dzieci niepełnosprawnych uczęszczających do przedszkoli ogólnodostępnych z oddziałami

integracyjnymi i specjalnymi z podziałem na poszczególne kategorie niepełnosprawności. Dane te przedstawia poniższa tabela - stan na dzień 30 września 2007 r., dane z SIO.

Rodzaj niepełnosprawności	Ogółem
niesłyszących	4
przewlekłe chorzy	18
słabo słyszący	7
słabo widzący	1
z autyzmem	68
z niepełnosprawnością ruchową	15
z upośledzeniem umysłowym w stopniu umiarkowanym lub znacznym	66
z zaburzeniami psychicznymi	14
z niepełnosprawnościami sprzężonymi	32
razem	225

Ad. 8 a

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 18 stycznia 2005 roku w sprawie warunków organizowania kształcenia, wychowania i opieki dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych oraz niedostosowanych społecznie w przedszkolach, szkołach i oddziałach ogólnodostępnych lub integracyjnych (Dz. U. Nr 19, poz. 167) na każdy oddział integracyjny przyznaje się dodatkowo 1 etat dla odpowiednich specjalistów.

Dyrektor szkoły integracyjnej lub szkoły z oddziałami integracyjnymi zatrudnia nauczycieli „wspomagających” zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami w kierunku udzielania pomocy uczniom z deficytami rozwojowymi. Są to nauczyciele, którzy ukończyli: pedagogikę specjalną, socjoterapię, psychologię, oligofrenopedagogikę, logopedię, surdopedagogikę, tyflop pedagogikę, edukację integracyjną z rewalidacją indywidualną, terapię pedagogiczną.

Ad. 8 b

Zgodnie z ww. rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej i Sportu dyrektor szkoły ustala zajęcia, w których ze względu na potrzeby edukacyjne dzieci i młodzieży niepełnosprawnych oraz niedostosowanych społecznie, uczestniczą ww. nauczyciele i specjaliści. W klasach I-III szkoły podstawowej nauczyciel wspomagający uczestniczy prawie we wszystkich zajęciach. W klasach IV-VI szkoły podstawowej oraz w klasach I-III gimnazjum nauczyciele wspomagający wraz z nauczycielami prowadzącymi zajęcia edukacyjne ustalają, na których przedmiotach pomoc nauczyciela wspomagającego jest niezbędna. To, w jakich zajęciach będzie uczestniczył ten nauczyciel zależy ostatecznie od dyrektora szkoły.

Praca nauczyciela wspomagającego podzielona jest na dwie formy pomocy dzieciom:

- uczestniczą w zajęciach edukacyjnych prowadzonych przez innych nauczycieli;
- prowadzą zajęcia rewalidacyjne lub inne zajęcia indywidualne (§ 5 powyższego rozporządzenia).

Ponadto ze względu na specyfikę pracy szkół integracyjnych, szkół prowadzących oddziały integracyjne i szczególne warunki, w jakich szkoła pracuje przyznaje się dodatkowe etaty (Załącznik nr 1 do Zarządzenia Prezydenta Miasta Krakowa nr 810/2007 z dnia 10 kwietnia 2007 roku), które dyrektorzy szkół w zależności od rodzaju deficytów rozwojowych uczniów przeznaczają na realizację zajęć z logopedii, reedukacji oraz na godziny psychologa, pedagoga, terapeuty, psychologa obsługującego BIOFEEDBACK, rehabilitanta, socjoterapeuty. W roku szkolnym 2006/07 dodatkowa etatyzacja w szkołach integracyjnych

i z oddziałami integracyjnymi wynosiła 33,75 etatów pedagogicznych, a w 2007/08 35,5 etatów pedagogicznych.

Ad. 8 c

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 21 maja 2001 roku w sprawie ramowych statutów publicznego przedszkola oraz publicznych szkół (Dz. U. Nr 61 poz. 624 z późn. zm.) liczba uczniów w oddziale szkoły integracyjnej oraz w oddziale integracyjnym w szkole ogólnodostępnej powinna wynosić od 15 do 20, w tym od 3 do 5 uczniów niepełnosprawnych.

Natomiast liczba uczniów w oddziale szkoły specjalnej powinna wynosić:

- 1) w szkole (oddziale) dla uczniów niesłyszących i słabo słyszących - od 6 do 8,
- 2) w szkole (oddziale) dla uczniów niewidomych i słabo widzących - od 8 do 10,
- 3) w szkole (oddziale) dla uczniów z chorobami przewlekłymi - od 10 do 16,
- 4) w szkole (oddziale) dla uczniów z zaburzeniami psychicznymi - od 6 do 8,
- 5) w szkole (oddziale) dla uczniów z niepełnosprawnością ruchową - od 8 do 12,
- 6) w szkole (oddziale) dla uczniów z upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim - od 10 do 16,
- 7) w szkole (oddziale) dla uczniów z upośledzeniem umysłowym w stopniu umiarkowanym i znacznym - od 6 do 8,
- 8) w szkole (oddziale) dla uczniów z autyzmem i z niepełnosprawnościami sprzężonymi - od 2 do 4,
- 9) w szkole (oddziale) dla uczniów niedostosowanych społecznie, zagrożonych niedostosowaniem społecznym, zagrożonych uzależnieniem lub z zaburzeniami zachowania - od 10 do 16.

W przypadku, gdy u co najmniej jednego ucznia w oddziale występują niepełnosprawności sprzężone (co najmniej dwie z ww. niepełnosprawności), określoną powyżej liczbę uczniów w oddziale można obniżyć o 2.

Według przedstawionych liczebności są tworzone oddziały, do których uczęszczają uczniowie o specjalnych potrzebach edukacyjnych, co znajduje odzwierciedlenie w arkuszach organizacyjnych szkół.

Ad. 8 d

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 29 stycznia 2003 r. w sprawie sposobu i trybu organizowania indywidualnego nauczania dzieci i młodzieży (Dz. U. Nr 23, poz. 193) zajęcia w ramach indywidualnego nauczania prowadzi się w miejscu pobytu ucznia, w szczególności w domu rodzinnym lub specjalnym ośrodku szkolno-wychowawczym.

Ponadto rozporządzenie to jasno precyzuje, iż kompetencje w zakresie odpowiedzialności za przebieg nauczania indywidualnego posiada dyrektor szkoły, który organizuje indywidualne nauczanie w sposób zapewniający realizację wskazań wynikających z potrzeb edukacyjnych ucznia, zawartych w zalecanych formach pomocy psychologiczno-pedagogicznej, określonych w orzeczeniu o potrzebie indywidualnego nauczania. Dyrektor szkoły określa zakres, miejsce, czas i osoby prowadzące zajęcia w ramach indywidualnego nauczania zgodnie z ramowymi planami nauczania.

Jeśli dyrektor stwierdzi, że niektóre zajęcia szkolne powinny być realizowane tylko na terenie szkoły ze względu na specyfikę przedmiotu, np. informatyka, chemia, fizyka, zajęcia te odbywają się, za zgodą rodziców, na terenie szkoły w odpowiednich pracowniach szkolnych pod warunkiem, że stan zdrowia dziecka na to pozwala. Ze względu na potrzeby społeczne ucznia, co jest zalecane przez specjalistów, również wskazane jest, aby uczeń

uczestniczył wybranych zajęciach szkolnych np. w lekcjach muzyki, plastyki, oraz brał udział w życiu klasy poprzez uczestniczenie w uroczystościach szkolnych.

Ad. 8 e

Zgodnie z ww. rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej i Sportu tygodniowy wymiar zajęć indywidualnego nauczania realizowanych bezpośrednio z uczniem wynosi:

- 1) dla uczniów zerowego etapu edukacyjnego (klasy wstępnej) – od 4 do 6 godzin;
- 2) dla uczniów klas I-III szkoły podstawowej – od 6 do 8 godzin;
- 3) dla uczniów klas IV-VI szkoły podstawowej – od 8 do 10 godzin;
- 4) dla uczniów gimnazjum – od 10 do 12 godzin;
- 5) dla uczniów szkół ponadpodstawowych lub ponadgimnazjalnych – od 12 do 16 godzin.

Dyrektorzy szkół organizując nauczanie indywidualne proponują odpowiednią liczbę godzin mieszczącą się w powyższych widełkach, przy czym zasadą jest przyznawanie dolnej liczby godzin. Na wniosek dyrektora szkoły w szczególnie uzasadnionych przypadkach przyznawana jest wyższa liczba godzin w zależności od potrzeb ucznia i jego stanu zdrowia.

Ad. 8 f

Nauczanie indywidualne organizowane jest na podstawie orzeczenia o potrzebie indywidualnego nauczania wydanego przez poradnię psychologiczno - pedagogiczną. Poradnie wydają orzeczenia przez cały rok szkolny. W okresie wakacji zgodnie z §11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 11 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad działania poradni psychologiczno - pedagogicznych, w tym publicznych poradni specjalistycznych (Dz. U. Nr 5, poz. 46) Wydział Edukacji pismem z dnia 9 lipca 2007 r. ustalił przerwy w pracy poradni oraz wyznaczył poradnie dyżurujące. Nie miało to wpływu na ograniczenie w tym czasie możliwości uzyskania orzeczenia o potrzebie nauczania indywidualnego. Procedura wyznaczania poradni dyżurujących praktykowana jest co roku i wynika z ww. rozporządzenia.

Ad. 8 g

Liczba nauczania indywidualnego w latach od 2004/2005 do 2007/2008 wg opracowania Wydziału Edukacji UMK przedstawia tabela poniżej.

Rodzaj szkoły	Liczba nauczania indywidualnych w latach szkolnych			
	2004/05	2005/06	2006/07	2007/08 – I półrocze
Przedszkola	6	1	0	0
Szkoły podstawowe	314	290	337	180
Gimnazja	371	340	362	229
Licea ogólnokształcące	192	235	252	121
Szkoły zawodowe	85	102	90	79
Szkoły specjalne	112	134	117	107
Razem	1080	1102	1159	696

Ad. 9

HACCP jest systemowym postępowaniem mającym na celu zapewnienie bezpieczeństwa zdrowotnego żywności poprzez identyfikację i oszacowanie skali zagrożeń bezpieczeństwa żywności z punktu widzenia jej jakości zdrowotnej oraz ryzyka wystąpienia tych zagrożeń podczas przebiegu wszystkich etapów produkcji i dystrybucji żywności. Jest to również system mający na celu określenie metod ograniczeń tych zagrożeń oraz ustalenie działań naprawczych. System polega na przeprowadzeniu analizy wszystkich zagrożeń, zarówno biologicznych jak i fizycznych oraz chemicznych, które mogą stać się przyczyną obniżenia jakości zdrowotnej produkowanej żywności. Dyrektorzy szkół wdrażają program w ramach swoich kompetencji. Wdrażanie programu nie skutkuje zwiększeniem etatyzacji, bowiem dyrektorzy szkół nie zgłaszają w tym zakresie żadnych sygnałów.

W załączeniu:

- Załącznik nr 1 - Wydatki na ucznia, a subwencja w 2006 roku w szkołach i placówkach kształcenia specjalnego prowadzonych przez Gminę Miejską Kraków,
- Załącznik nr 2 - Wykaz placówek oświatowych funkcjonujących w obiektach, których właścicielem nie jest Gmina Miejska Kraków bądź nie są zarządzane przez jednostki miejskie,
- Załącznik nr 3 - Nakłady inwestycyjne (środki własne budżetu Miasta Krakowa) na placówki kształcenia specjalnego w latach 2004-2008,
- Załącznik nr 4 - Nakłady finansowe poniesione w roku 2004 na remonty (budżet Miasta).

PREZYDENT MIASTA KRAKOWA

Jacek Majchrowski

Otrzymują:

1. Adresat
2. Wydział Edukacji
3. Pełnomocnik ds. Ochrony Informacji Niejawnych
4. Biuletyn Informacji Publicznej
5. A/a